

УЧИТЕЛЯ

ЗАПАЛЕНА СВЕЩ

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

Година XVI (1936-1937)

Част 2

ИЗДАТЕЛСТВО «БЯЛО БРАТСТВО»
София '95

Стенографирали Словото на Учителя:
Паша Теодорова
Савка Керемедчиева
Елена Андреева.

Разчела стенограмите и подготвила за печат:
Елена Андреева

Първо издание
ISBN 954-8091-24-0

УСЕТ, ВЛЕЧЕНИЕ, ЧУВСТВО, СТРЕМЕЖ

XVI година на Общия окултен клас
4 лекция
14.X.1936 г. сряда, 5 ч.с.
На Изгрева.
Небето облачно. Времето меко
и приятно. Ръми слабо.

Добрата молитва.

Кои бяха основните мисли на миналата лекция? (*Един брат ги каза.*) Тая област, която ние разбираме в живота, е много ограничена. Т.е. ония мисли, които влизат във вашите умове в сегашния живот, имат най-ниска степен. Ние изучаваме само това, което е било потребно, и даже и то не е било приложено както трябва. Някой казва: „Аз зная всичко.“ Човек не може да знае всичко. Например ти можеш да имаш знанието на един усет, можеш да имаш знанието на едно влечение, можеш да имаш знанието на едно чувство, можеш да имаш знанието на един стремеж. В един усет какво можеш да добиеш? Или в един стремеж, или в едно разбиране? Да допуснем, че вие виждате един автомобил, който се движи. Какво сте разбрали? Вие сте видели нещо. Това не е още една реалност. Видял си един човек. Какво сте научили от него? Това е виждане, не е разбиране. Видиш една бучка захар. Какво сте разбрали? Като я вкусиш, тогаз ще имаш една вкусова представа. Другояче ще имаш само един зрителен усет, една зрителна

представа. Сега казваме, че Христос проповядвал едно учение. Аз говоря, ти слушаш това. Но не усещаш нещата, ти нямаш един опит, нямаш един усет вътре, нямаш едно влечение, едно чувство, един стремеж. Всичките те трябва да се съединят в едно. И тогаз се заражда у човек едно желание да се повдигне. Той иска да се повдигне. То казва: „Аз искам да се повдигна.“ Но то е стремежът на растенията. Растенията не се ли повдигат? Кой човек има днес такъв ръст. Човек, като се повдигне, като израстне един и половина, два метра, казва: „Аз съм израстнал.“ И широк става. И после иде някоя малка идея. Например казват: „Да имаме братство.“ Но това трябва да бъде не само един усет, едно влечение, едно чувство или един стремеж, но всичките тия неща трябва да се съвокупят. И после за живота много неща има, които вие чувствувате и не можете да си ги изясните. Някой път сте разтревожени нещо и не знаете откъде е причината. Отдаваш причината на Иван, Петко, Стоян, на социалните условия и пр. Например, сега изучават Софийското поле; то се повдига нагоре. От няколко години то се е повдигнало на половин метър. Стара планина, като отива на юг, натиска. Като натискат тия две планини, то полето между тях се повдига. Няма накъде да се плъзга. Виждате, че всички къщи, здания и пр. отдолу се пропукват. Тротоарът, като се направи, пропуква се. Представете си, че вие ще дойдете в едно налягане между две планини — Родопите и Стара планина, и ти ще се повдигаш нагоре, но това повдигане не зависи от тебе, друг те повдига. Представете си, че те хвалят хората, че си бил умен, добър и пр. И ти се повдигнеш, но това не е твое, то е чуждо. Те те повдигат. Правят те хората богат, дават ти пари, и ти се мислиш за нещо, но ти не си разбрал още живота. Някой път говорят за Любовта. Любовта не се изучава така. Един момък е запалил чергата на една мома. И казвате: „Влюбил се.“ Това е чужда любов. Утре умре жена ти и ти пак кълмнеш. Това не е твое, то е чуждо. Това е една чужда тояга, на

която си се подпирал; спуква се тоягата и ти пак не можеш да ходиш. Или ходиш с патерица; вземат ти патерицата и ти не можеш да ходиш.

Някой път вие се спирате върху това, какво мислят хората заради вас. Хората са много практични. Като дойдат при тебе, гледат дали имаш пари или нямаш; здрав ли си или болен. Ако си здрав, онзи гледа, какво може да стане от тебе. Той те употребява за слуга. Ако е богат човек и ти си умен, той ще те тури за някой финансист в неговото предприятие, за някой агентин. Ти си учител, учен си. Държавата ще те хване да учиш децата. Но ти нямаш понятие, ще им преподаваш някакво знание. Аз не казвам, че не знаеш, но много малко е това, което знаеш. Учиш хората. Съвременното учене, аз го наричам копиране. Копират картината на някой велик художник. Хубаво е донякъде. (*Учителя показва картината на Христа в салона.*) Ти виждаш Христа. Какво си разбрал от Христа? Ти казваш: „Хубава е тая картина! Угледен човек е! Умен е!“ Но нямаш вътрешно чувствуване. Няма една връзка между Него и тебе, да видиш Неговия ум, да видиш какво мисли Той, какво чувствува! Или пък Любовта: като мине покрай тебе, да имаш усет, влечение, чувство, стремеж, да се превърнат в реалност.

Някой път дойде неразположение в живота и казваш: „Аз съм неразположен. Много ми е мъчно.“ Ти си неразположен, понеже не си ял, нищо повече. Или не си разположен, понеже в дихателната ти система е влязло нещо чуждо и не дишаш както трябва. Ето два фактора, които могат да изменят разположението ти. Някой път казваш: „Има нещо лошо да се случи.“ Нищо лошо няма да се случи. Ще се промени атмосферното налягане или влиза в атмосферата повече влага, отколкото трябва. И ти веднага си неразположен. Казваш: „Не зная защо, криво ми е.“ Аз гледам на барометъра. Сега правя научни изследвания. Някои хора са крайно неразположени; краката ги болят. Това е от времето, което се изменя; атмосферното налягане

се променя. Заболят те зъби. Това може да е от атмосферното налягане. Един отличен барометър имаш в себе си. Болят те зъби: или ще има сняг, или голям вятър, или дъжд, или мъгла ще има. „Измени се това време, не ме болят зъбите!“ Хубаво, има един човек, на когото болят зъбите, краката или ръката, и той не знае как да ги поправи. Един шофьор, като се развали автомобила му, взема си пособията, почва да работи и накарва автомобила си да тръгне. А ти? Представете си, че нищо не разбираш от автомобил и ще търсиш някой техник да ти поправи автомобила. Ще минат 4 часа и още два — стават 6 часа. И време си изгубил, и пари ще платиш, и ако си шофьор и караш хората, те ще останат недоволни от тебе. Аз разглеждам живота така: пътниците са хора, които имат автомобили, и счупили са ги, и всеки е загазилен някъде. Ти казваш: „Еди кои си идеи не ги разбирам.“ Загазилен е автомобилът ти! Има социални автомобили. Има религиозни автомобили. Има семейни автомобили. Има приятелски автомобили. После има автомобили на прогреса. Гледаш, загазилен е тук-таме. Автомобилът му не върви. Пари няма — автомобилът му на парите загазилен някъде; не отива!

После, ние искаме да проникнем какво е искал Господ, като е създал света! Че ти трябва да развиеш едно ново сетиво. С тия пет сетива ти си формално животно! Даже в някои отношения животните знаят, чувствуват толкоз, колкото човека! Животните в някои отношения, когато ще се развали времето, вече вземат мерки. Да попиташ паяка, той нищо не знае за научните закони, но като ще идва вятър, той почне да си удвоява паяжината, че като дойде вятърът, да не се скъса. Гълъбът, когато ще се развали времето — зимно време, когато времето ще стане много лошо, те се стичат да вземат за два, за три деня храна в гушата си. Като луди стават те тогаз всички, понеже времето ще се развали! Питам: кое е онова вътре, което ги кара да вземат мерките? Та трябва за тия новите неща, които изменят живота, човек трябва да развиеш едно ново

сетиво. Има един вид друго едно ново сетиво, което човек трябва да развиеш. Сега може да се говори за другия свят, нали? Сегашните хора казват, че това е празна работа. Той има пет сетива! Ако имаше шесто сетиво, той щеше да види, че това е реалност. Ти тогаз да видиш онзи свят! Това ново зрение е свързано с шестото сетиво. Много пъти можеш да знаеш неща, които стават на другия край на земята. Ще ги схващаш, както радиото ги схваща сега! Има звуци някъде си далеч и ти ще ги слушаш оттук. Питам: една антена ще схване тия звуци, а пък човек, който минава за умен, не може да ги схване! Например, когато говорят в Англия, ти да го чуваш оттук! Да чуваш това, което говорят в английския парламент! Казва някой: „Това е невъзможно! Глупави работи са те!“ А пък сега с радиото това се осъществява, но този звук не е още ясен, радиото не лови добре нещата още. Вие сега казвате: „Да имам пари да си купя едно радио.“ Че животните преди нас имат радио! Много насекоми имат отлични антени и схващат много добре работите. И носят си радиото със себе си. Където ходи, разбира. После те разбират и движението. Има насекоми, които хвърчат с бързина 1500 километра в час! Още човек не може това. Човек още не е достигнал насекомите. Сега аеропланите могат да пътуват с бързина 500-600 километра, а пък насекомите с бързина 1500 километра! Ние за бързината не знаем още толкоз, колкото насекомите знаят. Значи, ние сме дошли до една трета. Казват, че надминаваме орлите. Орлите знаят по-малко от насекомите. Ние седим и се занимаваме с обикновените работи. И разказваме за другия свят, и казваме: „Какво ли място ще завземем в другия свят?“ Един вол може да се запита какво място ще завземе, ако влезе в човешкия свят. Един вол казва: „Какво място ще завзема, като вляза в човешкия свят?“ Нали знаете какво място завземат воловете? Една котка, като дойде в човешкия свят, мисли какво ли място ще вземе! Нали ще ѝ дадат едно място? Нали знаете какво място завзема една котка?

Мислите ли, че ще завземе първостепенно място? Или един кон като влезе в човешкия свят, или една риба? И рибите са учени. Те казват: „Ако отидем при човечите, какво място ще завземем?“ Някой казва: „Аз имам съобщение с другия свят!“ Радвам се всички вие да имате съобщение с другия свят! Но какви са тия съобщения? Мнозина имат лъжливи понятия. Някой казва: „Аз видях Господа!“ Казвам му: „Как Го видя? — Един старец с брада, с бяла дреха! — Видял си Господа, хубаво! Е, какво ти каза Господ? — Нищо не ми каза. — Ти си видял, но ти не си почувствувал.“ Той трябва да ти говори! И какво ще ти говори? Ти мислиш, че ще ти каже, че ще се оправят твоите работи. Не така! Не че [не] ще се оправят! Ако някога Господ дойде да говори на хората, ще им каже: „Трябва да мислите добре!“ Т.е. да имаш един усет, влечение, чувство и стремеж. И всичките тия четири като ги туриш в работа, тогаз ще мислиш. И ще каже Бог: „Когато дойдат лошите условия в живота, трябва да мислите.“ Бог е дал страданията на хората, дал им е живот. Под думата „живота“ разбирам една съвкупност на всички противоречия, които съществуват от паметта на века. Това е животът. Ти искаш да ядеш. Казваш: „Да ям оная кокошка, че да пия малко винце.“ Ти нямаш една идея. Но щом се наядеш много добре, ще ти е тежко и ти ще престанеш да мислиш. Ще дойде един упадък, ще забравиш да мислиш. Два три часа ще почакаш и като се събудиш, ще почнеш да мислиш. Какво ще мислиш? Най-първо ще мислиш: „Много съм ял.“ После ще кажеш: „Препих малко и сънят ми не беше добър.“ Хубаво. Ядеш, лягаш, спиш, сънят ти не е добър, после станеш, окръжаващите хора не са това, което ти мислиш. И най-после казваш: „Чакай да се помоля.“ Викаш сега Господа. Че Господ, това е едно Същество толкова разумно! Ти викаш като едно дете, което креска и плаче. Какво ще те слуша Господ? Господ казва: „Дайте на това дете една круша, две ябълки. Дайте му малко злато да си поиграе.“ Или: „Дайте му една картина

да се позалъже.“ Или: „Дайте му едно перо да се позалъже малко.“ И ти пишеш, дращеш поезия: „О, възлюблена моя! Като те видях, придобих всичкото щастие! Ти си светлина за мен!“ Че то е възможно, не отричам, може да е светлина. Но тая е една лъжлива светлина. Тя ти свети тая мома и утре тя ще отиде на друго място и ти ще останеш в тъмнина. И тогаз той ще каже: „Сега, възлюблена моя, ти като изчезна, в мен дойде тъмнината!“

Или вземете любовта сега. Що е любов? Вземете един християнин, един православен. Той казва: „Онзи е еретик.“ По какво е еретик той, от где го знае онзи? Той казва, че онзи е безбожник. В какво седи безбожието? Този човек е светски, но е здрав, пари има, децата му здрави, а пък ти си набожен и боледуващ, децата ти умират, жена ти ходи в безпътица. И казваш: „Аз вярвам в Бога.“ Че какво верую е това, което не може да изправи един живот. Ние искаме една вяра, която да изправи живота. Не външно да изправи живота, но вътрешно трябва да го изправи. Да знаеш защо стават нещата и къде са причините. Аз съм богат. Дойде някой човек, който ме мрази. Аз го викам. Потупвам го по гърба и му давам една кесия. Той си отиде и има вече добро мнение за мене. Ти ще кажеш: „Той го е подкупил.“ Че когато вие хвърлите хляб на кучета, не ги ли подкупвате? Когато един слуга работи и вие му давате пари, не го ли подкупвате с пари? Кажете ми сега, къде функционира Любовта както трябва? Ти казваш: „Работникът работи с любов: от Любов работи!“ Работи от любов, но ти ще увеличиш заплатата му с 100, 200, 300 лева; тогаз има любов. Хубаво, достигнал ли си до онова положение, да имаме една каса, та работникът след като е работил, да има това съзнание, това разбиране на живота и да отиде от касата да вземе колкото има нужда? Да кажем, че при сегашните условия една каса е пълна със злато. Няколко милиона. Работникът е работил и ти му кажеш: „Вземи си от касата. Аз те оцених как можеш да работиш и какво можеш да работиш. Ти сега оцени работата си. Вземи си

колкото искаш, колкото оценяваш труда си.“ Представете си, че турим такъв един ред. Колко ще вземе той, като му дадеш ключовете от касата? И като работят 100 души работници, след една година какво ще остане от касата, ако те си вземат сами, като сами оценяват труда си? Аз съм направил този опит. На всинца ви съм дал абсолютна свобода. Аз съм давал ключовете и казвам: „Вземете!“ И вие вземате. И гледам: караници има! За какво са караниците, не можете да се споразумеете по между си. Един дойде и разправя за другите: „Онзи взел повече от касата.“ Някой взема от касата повече, отколкото трябва. Той се е похвалил някъде. И сега казват: „Той взема на час по хиляда лева.“ А пък друг е взел 2000 лева. Вие казвате: „Защо не оправиш тая работа?“ Какво има аз да я оправям? Че работата е толкоз проста! Не вземайте повече, отколкото ви трябва! Аз го пращам, а пък той не взема колкото му трябва, а взема 5-6 хляба и ги носи. Казват ми: „Кажи му.“ То не е моя работа. Ако аз отивам за себе си, казвам на себе си: „Вземи си хляб, колкото ти трябва.“ И някой ми казва: „Ами защо си толкоз будала? Ами за утре?“ — Ти живееш само за един ден! Вземи само за един ден. Представете си, че сте от едnodневните насекоми. Ти казваш: „Как така? Аз не съм насекомо!“ Ти не мислиш. Насекомите имат повече вяра от тебе! Една пеперуда като отиде при един цвят, има достатъчна вяра, ще се наяде хубаво и ще си отиде и ще каже: „Добър е Господ.“ А пък ти казваш: „Да се осигурим!“ Разбирам да се осигурим, когато няма Господ, Който да регулира нещата. Аз говоря от Божие гледище. Той е оценил труда ни и работата ни и ни е оставил всеки да вземе колкото иска. Тогаз всички вие страдате от многото вземане. И вие сте се натрупали с желаниа и с какво ли не. Един мъж не се задоволява с една жена. Бог му казва: „Теб ти трябва само една жена.“ А пък той една жена взел, че две, че три, че четири. Еврейският цар Соломон имаше 300 жени и 700 наложници, и даже повече бяха те. Поне разбирам да има

за всеки ден по една жена — 365 жени! Слабата страна на мъжа е това: многото жени. Тия жени, като влязат в него, объркат го. Този, умният човек, на когото Бог даде толкоз много знания, объркаха ума му и съсипаха еврейското царство; и до сега евреите не могат да дойдат на себе си от мъдростта на Соломона. Учен човек е бил той. Опитал е той. Той е искал да опита винцето и го опитал, опитал е и парите, богатството и всичкото, и най-после заключил: „Суета на суетите, всичко е суета.“ Свършил със своята философия, без никакво заключение. Той казва: „Всичко е празна работа.“ То не е така. Празна беше защо? Понеже в големия труд ти се изтощаваш и тогаз няма благото. Ако сте умни, благото седи в малкото. Микроскопическото благо ще ти донесе всичкото щастие. А пък онова благо, което е колкото земята, ще ти донесе най-големите нещастия. Представете си, че имаш една грозотия жена, грозна. И никой не обръща внимание на нея. И който като те срещне, ще каже: „Отде я намери, няма ли по-хубава? Тая грозотия човек не смее да я погледне.“ Но представете си, че тая жена е толкова благородна, гледа си работата. Дрехите, всичко ти свършва добре. Разбира добре работите. Теб те мъчи нещо, защо жена ти не е красива. Друг се оженил за някоя красива, не готви, не шие, не се занимава с него, а само се конти и ходи да търси други мъже. Аз говоря за неща, които са реални. Ти се мъчиш сега. Защо се мъчиш? Тя ходи, търси други мъже. Какво има? Сега философията: какво има, като гледа другите мъже? Най-после тебе те шокира. Оная беше добра в сърцето, а умът ѝ не е красив. Това е най-малкото благо. Господ ти даде най-малкото благо. И ти, когато искаш да имаш една красива жена, как ще станеш щастлив? Ти тогаз трябва да научиш това изкуство да влизаш вътре в жена си, тя да не търси някой дух отвън. Ти ще станеш един дух, да влезеш вътре в нея, и като ходи тя някъде, в някое опасно място, ти ще ѝ казваш: „Пази се!“ И като мине през някъде и погледне този мъж,

онзи мъж, ти ще ѝ казваш: „Пази се от този мъж, от онзи мъж.“ И вечерта тя като се върне, тя ще ти разправи. Но тя да не знае. Какво има да я подозираш? Че ти си бил с нея! А пък сега не можеш да влезеш в жена си и казваш: „Къде ти ходиш да хойкаш?“ Тя ще ти каже: „Там, гдето ти хойкаш!“ Тя ще му каже: „Много жени гледаш!“ Той ще ѝ каже: „И ти много мъже гледаш!“ Какво има от гледането, вие сте чудни! Не какво гледа човек, но какво усеща вътре в себе си. В този усет, в това влечение, в това чувствуване и в този стремеж е важното! Ако Господ ти е дал нещо в минимална доза, в това е твоето щастие! Една сестра ми разправяше за захарина. Правела е опити, когато била учителка. И като вкусила захарин, 24 часа все нещо ѝ горчало! А пък захаринът е 700 пъти по-сладък от захарта. А все ѝ горчало! Тя казваше: „Не мога да се освободя от горчивината!“ Как така сега? Сладкото да произвежда горчивина! Вашият живот е горчив, понеже много сладко сте яли!

Някой убил един човек. После убил втори, трети, четвърти, седем, сто души убил! Ти си взел живота на тия сто души хора. Защо страдаш сега? Тия сто души, които си убил, те са влезли вътре в тебе, искат да работят вътре в тебе. Те ще те разпънат. И ти ще кажеш: „Защо убих този човек?. Те те разпъват. Той е влязъл вътре в тебе и ти не можеш да му дадеш място. Като навлязат тия 100 души в тебе, те ти влияят. Нека кажем, че са 10 души. Най-първо ти беше сам; никого не беше убил! Имаше стремеж само за една жена. Една обичаше и като влязоха сега тия 10 души, които си убил, и те имат стремеж за жени. Един от тях обича една жена и ти казва: „Я дръж нея!“ Ти я хванеш, но той се ползува от нея. Тъкмо се освободиш от единия, дойде други и ти казва: „Тая дръж.“ Ти я държиш, но той се ползува. И 10 души квартиранти живеят в тебе. Аз казвам: вземете грижа за вашите квартиранти, които са влезли. Гледам, че имате във вас по 10, 15, 20 квартиранти. Квартирантите се ритат. Вие

казвате: „Еди-кои си се карат.“ Турете закон на болните. Турете ред и порядък. Хубаво е да имате квартиранти, поне staите ви няма да бъдат празни. Ще имате приходи. Но тия квартиранти, след като ви донесат приходи за кесията, ще ви направят някаква много по-голяма пакост. Тук живееха наши приятели в зданието на Малинов. Като дойдоха, искаха от мен за малко една електрическа печка. И после се оплакваше тая жена, че цяла година пускали електричеството по 5-6-7 часа и се набрали 1500 лева. И тая жена си състави много лошо мнение. Хиляда и петстотин лева! Казва тя: „Защо не си горял малко по-малко?“ За една година 1500 лева за електричество! Казвам сега: като дадат свобода на хората, тая свобода не я използват разумно. Не са много нещо 1500 лева в дадения случай, но ако всеки един за 2-3 месеца харчи 1500 лева само за гориво, някои ще спечелят но вие ще изгубите. Какво трябва да се направи сега? Онзи турил електрически часовник, който отбелязва колко горят. Представете си, че ти си „умен“ човек и прекъснеш този ток, та часовникът да не показва колко си похарчил. Аз имах един интересен случай на [Опълченска.] 66. Там бяха турили един часовник да се види колко горя аз. Дойде чиновникът, за да види колко е отбелязано, че горя. Той видя за един месец, че часовникът показва 165. Вторият месец часовникът показва на същото място, т.е. пак 165. Третият месец пак същото място: 165. Той се чуди какво е. И той си казва: „Никак не гори този човек.“ Някой път само много малко се завърти часовникът, само 2-3 части! А пък то на часовникът му се счупило едно колелце и часовникът не се движи — 4-5 месеца минаха така. Той ми казва: „Ти не гориш ли електричество?“ Казвам му: „Горя, как не!“ Най-после му рекох: „Вижте да не би във вашия часовник да е станало нещо.“ В долния етаж употребяват електричество и долният електромер се върти. А пък тук 4-5 месеца не показва. А пък аз употребявам горе електричеството, някой път цяла нощ горя. Аз му говоря: „Вижте, господине, аз

подозирам вашия часовник. Той не показва право.“ След като изследва той, смениха часовника. Туриха друг часовник. Казвам му сега: За 4-5 месеца не съм плащал. Какво да правя? Той ми каза: „Не знам колко си горил. Нека да мине сега!“ Той не знае колко да тури. Стават такива работи. Същото нещо и във вътрешния живот, и ти не можеш да мислиш. Божественият часовник се е развалил някъде. Ще повикаш да поправят ума ти. И човешкото сърце не се ли разваля? Може да се развали сърцето ти. Дойде някой и ти не можеш да го търпиш. Защо не можеш да търпиш? По простата причина, че и единият е натоварен, и другият е натоварен. Уморен си. Търсиш някое място да починеш. И като се съберат двамата, и двамата не сте разположени. И ще се отблъскват. Всеки иска да тури товара на другия. Не! Не може така! Ще намериш някой човек, който няма никакъв товар на гърба си и ще му кажеш: „Можеш ли да ми помогнеш? Половината от това, което нося на гърба си, ще ти го дам.“ Това е Божественото. Половината дай от товара. И хора, които не се обичат, много имат. А пък хора, които се обичат, единият има много, а пък другият няма нищо. Такъв е законът. Само двама хора, които не са еднакво добри, могат да се обичат. Вие ще ме разберете криво. Има една доброта, която няма никакви материални блага. Да ви изясня сега как разбирам нещата. Имате една почва богата, в нея има големи богатства скрити, но тя сама по себе си нищо не дава. И ако тая почва я посееш с жито, ще даде изобилно. Но ако я сееш много, почвата се изтощава и нищо няма да дава. По малко ще изваждаш! Когато имаш един богат приятел, по-малко вземай, защото ако вземаш много, той ще изгуби доверие в тебе.

Все таки, трябва да има някой да те обича. Какво значи да те обича? Онзи човек, който трябва да те обича, ти ще посееш в него. Ти си беден човек. Разгледайте работата малко по-научно. Да кажем, че ти си богат човек, с пари богат, със знания и пр. Ти си една почва. Този,

бедният човек, няма нищо. Но той трябва да знае да посее нещо в тебе. Като отиваш при един богат човек, изори я и я посей. Не питай почвата: „Да те изора ли или не?“ Туря си ралото, изори я и я посей! И тя ще ви даде това, което искате. Ти, като отидеш при един много богат, добър човек, посей го. Посей нещо в него. Та сега, някои от вас трябва да се оре и да се посеете, за да дадете. Богати сте. Трябва да дадете нещо и вие. Я пък някой от вас трябва да оре, трябва да работите. Ти казваш: „Ние сме бедни.“ Ти, бедният човек, си способен да работиш. Посей! Като отиваш между хората, изучавай ги. Всеки един човек като го проучиш, ще знаеш какво да направиш. Ако се проучавате, ще знаете какво да направите. Някой път, за да дойдете в съгласие, трябва да се приложи един закон. Аз разбирам този закон.

Сега, както сте наредени по този начин тук в салона, все ще има спорове. Ако един ден аз ви наредя, който дойде, ще каже: „Ангели са тия хора.“ Сега седи някой до тебе и ти си недоволен от него. Той има повече и иска да ти тури. Трябва да се тури при тебе някой бедняк и да ти е приятно, че е дошъл. А дойде някой, който знае повече. Той много знае, и ти не можеш да му говориш. Ти речеш да му говориш, той ти казва: „Чакай, чакай, да ти кажа!“ Като дойде някой, който не знае и е способен да възприема, ти му кажеш и той слуша, и теб ти е приятно да му говориш. А пък седнеш при някой учен човек и му разправяш, и той казва: „Чакай да ти кажа, ти не знаеш нищо!“ Ти му казваш: „Чакай да ти кажа!“ Но той ти казва: „Чакай да ти кажа!“ Ти му разправяш своята опитност.

Разправяй своята опитност на ония, които са готови да те слушат и да я приложат. Аз ви проповядвам сега. Аз следя мислите ви. Някой казва: „То, Учителя не го е проверил това нещо. Говори нещо за женитба, а Той не се е женил. Жена е това!“ Че какво разбирате вие под думата „жена“? Аз имам много по-големи главоболия от

неженените жени, отколкото вие от женените! Че неомъжената жена прави 10 пъти по-големи главоболия, отколкото женената. Те са вътрешни неща. Казва някой: „Ти не си женен!“ По опасна работа е да имаш работа с неженени. Те са връзки, това са отношения. Казва се: „Онова, което е Бог съчетал.“ Бог е съчетал хората. Ти не можеш да избегнеш закона на Любовта. Ти не можеш да избегнеш закона на Вярата. Не можеш да избегнеш живота в неговия стремеж. Не можеш да избегнеш яденето. Ще ядеш нещо. От яденето не можеш да се избавиш. Как ще се избавиш от яденето? Как ще се избавиш от дишането? Какви трябва да бъдат сега вашите разбирания? Какви трябва да бъдат разбиранията на един мъж, като види една жена? Истинските възгледи на всинца ви трябва да са тия: като видиш една жена, ти трябва да влезеш вътре в нея, а не тя да живее у тебе. Ти ще живееш в нея. Тя да не те вижда отвън. Ти да бъдеш отвътре. Ако искаш човек да бъдеш, ще живееш в нея. Тя да не те вижда отвън. Това е морал сега! Ако ти не приложиш това, ти ще имаш криво понятие за живота. Ти ще бъдеш вътре в жена си, с оная, която обичаш, да разполагаш с нейните богатства, а не отвън. Щом ти си вътре, а тя отвън, никакво зло не може да стане в света. При един извор никакво престъпление не може да стане. Изворът не може да открадне. Изворът не се краде. Но една щерна се обира. Едно шише се обира, нищо повече! И тогаз трябва да се знае: В самата реалност на живота никакво престъпление не можеш да направиш. В една щерна можеш да направиш престъпление, в едно шише можеш да направиш престъпление, но при извора, никога. Може ли един милиардер да има желание да краде, да обере един беден човек? То е невъзможно. И даже ако види той, че някой е взел нещо от него, той ще каже: „Няма нищо“, но ако вземеш един лев от онзи, който има 5-10 лева, той ще прави въпрос.

Ще ви кажа един случай, който ми разправяше един познат. Не знам колко е верен. Изгубва му се една вещ.

Той си казва така: „Слушайте, не си играйте, турете вещта на мястото ѝ. Не си играйте с мен.“ И отива право там и намира вещта. Той казва: „Ходил бях много пъти на това място. Нямаше там вещта!“ А казва той още: „Някое ножче се изгуби, пари се изгубят. Казвам, турете ги на мястото, и ида и ги намеря на мястото.“

Някой път хората са сомнамбули. Аз съм гледал някои хора, наблюдавал съм ги. Дойде като сомнамбул, влезе в къщи, вратата е отворена, взема пари и излиза. Но не може да ги употреби. И след това пак видиш, че взема парите и пак отиде в къщата и ги тури там, отдето ги е взел. Та някои кражби стават несъзнателно. Нали съм ви казвал за един пример в Америка: един религиозен човек излиза от едно съживително събрание. Един банкерин, който брой торбите с парите, забравя една торба на прозореца и бедният, като минава, вижда златото и казва: „Бог е промислил за мене!“ И той задига останената от богатия торба, носи я в къщи. Жена му го пита от къде е тая торба. Той казва: „Господ помисли и за мене.“ И всички в къщи се радват. Казват: „Да благодарим на Бога!“ Оставят кесията. Той се моли. Рече да се моли и кесията седи между него и Бога. И молитвата отива до кесията. Той казва на жена си: „Да благодарим на Бога, че Бог ни удостои с това богатство.“ И молитвата им отива до кесията и се връща назад. И казва той: „Чакай, днес не минава молитвата ми. Утре!“ На другия ден пак същото. Той казва: „Жено, това благо не е заради нас. Връзките между нас и Господа почнаха да се късат. Не ни слуша Господ.“ И отива при богатия и му разправя: „Минавах ноще и взех това богатство и мислех, че то е едно благо, но сега виждам, че ще си изгубя религията. Връзките между мен и Бога са по-важни. Взemi си го, това богатство е за тебе.“ И тогаз богатият човек почнал да праща на този човек всеки месец по малко, за да му услужва. По 200-300-400 лева. Ще му дойдат по малко, от някъде му идат. Това, малкото благо, струва повече, отколкото оная кесия, която сам задигнал.

Сега аз ви говоря някой път, че и без пари може. На когото съм проповядвал, то, като приеме моето учение, на края все казва: „Все си е хубаво човек да има малко парици.“ Тогаз аз казвам: не отричам. Аз обичам онова богатство, което отива подир мен. Ще се обърна и ще му кажа: какво търсиш? То ще ми каже: „Искам да видя, къде живееш!“ Парите идват да видят къде живея. И казват: „Харесваме това място. Искаме да останем тук. И каквото имаме, е на твое разположение...“ Че парите са една привлекателна жена. Ти имаш една красива жена. И почнеш да виждаш, че я обикалят, минават край нея, писма ѝ пишат по пощата. И всички обръщат внимание не на тебе, но на тая красивата жена, която е дошла. Дойде една нова идея в тебе, дойде едно ново чувство. Но хората разбират. Почнат да те обикалят. Не съжالياвай! Една мома не трябва да съжالياва, че я обикалят, че подире ѝ вървят 10-20-30 момци. Една грозна мома, и тя не трябва да съжالياва, че е грозна. Някой като я види, плюе на земята и си замине. Какво е по-хубаво? Да плюе на земята или да ти пише любовни писма? Че мъж ти ще хване. Как ще се оправдаваш пред мъжа си? Сега искам да направите едно съчетание с вашия духовен живот: Какво е по-хубаво: да плюе някой на земята, че си грозотия или мъж ти да хване едно любовно писмо. Аз казвам: Нито плюенето на земята, нито писма! Но казвам: при сегашните противоречия, кое е по-хубаво? Според Божественото, според закона на абсолютната Свобода, както се пратени на земята, животът седи другояче. В Ангелския Свят животът седи другояче. Но аз говоря за противоречията на земята. Всеки един от вас е пратен на земята и каквото и да му се случи, да го приеме. Много работи ще дойдат в твоя живот, които не обичаш. Но те ще дойдат. Ти не можеш да се измамиш, Противоречията ще дойдат. Най-лошите противоречия. Разбирате ги. Да кажем, че един млад момък е дошъл сега тук. Подир него тръгнат две-три, четири моми. Всички се увличат. Какво трябва да прави той? Най-първо,

той не трябва да ги подозира. Те могат да се изказват в любов. Те имат право да изкажат Любовта си. Те ще му кажат: „Обичам те!“ Той ще им каже: „Много се радвам, че изпълнявате Божия закон.“ Те ще кажат: „Искам да те прегърна“ Той ще каже: „Радвам се, че искаш да ме прегърнеш!“ Че кой не ги прегръща! Въздухът не те ли прегръща. Но знайте, че това, което ви прегръща, е друго. Има една реалност. Рибите не се нуждаят от вода. Те живеят в нея. Те търсят това, което го няма във водата. Това, което имаш, в което живееш, не е това, което ти търсиш. То е едно условие за тебе. А пък онова, което трябва да добиеш, което търсиш, то е извън тебе. Ти можеш да живееш в Бога, но този Господ не е Онзи, Когото ти търсиш. Ти трябва да намериш друг някой Господ, Който не е в тая среда. Ти търсиш нещо, но онова, Реалното, което търсиш, трябва да е извън средата, в която живееш. Ние, хората, живеем във въздуха, но нашето благо не е във въздуха. Но нашето благо, към което се стремим, то е етерът. Ние ще образуваме нови органи един ден и ще живеем по-добре. Както рибите станаха хора и живеят във въздуха, така и хората трябва да станат светии и да живеят в етера. По-малко престъпления ще има тогаз.

Казвам сега: откъде произтичат престъпленията? Престъпленията произтичат от следния факт (вие не сте мислили досега по това). Има един прост закон: едно престъпление става, когато Бог не е във вас. Всякога тогаз ще стане престъпление. Щом Бог е във вас, никакво престъпление не може да стане. Дойде някой и казва: „Съгреших.“ Но не е бил Господ в тебе! Обидил си някого. Не е бил Господ в тебе! Щом е Господ в тебе, ти не можеш да обидиш никого. Тогаз в тебе има разположение. Обидиш някого, тогаз ще работиш Бог да влезе да живее в тебе. Ако Бог не живее в нас, ние не можем да се избавим от противоречия. Ева не можа да се избави, понеже Бог не беше с нея. И Адама съгреши, понеже Бог не беше с него. Писанието казва, че когато съгрешили, те чули тогаз, че

Господ дошъл от някъде. И Господ казал: „Адаме!“ Търсели Господ. Господ не е бил там, когато те съгрешили. Ти не можеш да бъдеш учен, ако Бог не е с тебе. Ти ще се заблудиш в знанието. В Любовта е същото. Всичко, каквото вършиш, ако Бог не е с тебе, ти ще се заблудиш. Тогаз, как ще познаеш, че не си в заблуждение? Когато разбереш своя живот и почнеш по-малко да грешиш. Когато почнеш право да мислиш, право да чувствуваш, когато имаш прави усети, прави влечения, прави чувствувания и прави стремежи. Изведнаж няма да дойде, а постепенно. Ще те вика Господа: „Адаме!“ „Иване, Иванчо!“ Ще дойде вечерно време. Ти ще му кажеш: „Господи.“ Няма да се извиняваш. Ще се изповядваш! Всяка вечер ще те повика. Ти, като видиш, ще излезеш. Няма да кажеш: „Гол съм.“ Няма да кажеш: „Нямах знание.“ Вече е започнал да вика. Ще кажеш: „Направих голяма грешка. Много съжалявам. Искам да я изправа сега. Само с мен не постъпвай така, както с Адама постъпи. Ти си направил всичко добро, но аз не разбрах твоя закон. Сега го разбирам добре. И тая жена, която ми даде, е много добра, но аз не я разбрах.“ Като кажеш така, Господ няма да те изпъди от рая. Жената върши същите погрешки. Жената казва: „Защо ми даде Господ този мъж?“ А мъжът казва: „Защо ми даде Господа тая жена? Тези деца защо ми даде?“ Тогаз ще излезеш из рая навън. Нищо повече! И тогаз за твоето поправление ще се минат 8000 години, до като дойде твоят Спасител да се роди на земята. Помни го това! Ти можеш да кажеш: „Ама можеш ли да го докажеш?“ Ти ще го опиташ. Няма какво да доказвам. Тия неща не се доказват. Те се опитват. Опитът ще докаже, че е вярно. Сега вие казвате: „Христос едно време пострада! Горкият!“ Ти цял ден ходиш като християнин, този критикуваш, онзи критикуваш. Дойде Христос и похлопа, а ти казваш: „Не съм разположен. Елате друг път.“ И Той похлопа и си заmine. Взел си някое ново учение. Пак Христос похлопа на сърцето ти. Ти казваш: „Сега съм много занят. Елате, когато се поуредят

работите ми!“ — Кога ще се поуредят работите ти? Когато си турите патериците.

Сега казват: „Обърнах някого.“ В Америка има християни, които вярват само в такова обръщане: Те казват: „Ние вярваме в едно обръщане, в което кесията се обръща и всичко, каквото човек има се обръща. Това, което не се обръща, ние в него не вярваме.“ Когато християнин се обърне и кесията му не се обърне, аз не вярвам в такъв християнин. И в усетите си и в влеченията си и в чувствуванията си, в всичко трябва да се обърнеш, всичко това трябва да се опразни. Ако обърнеш някой човек към бога, той трябва да се изпразни. Щом го обърнеш, ще му извадиш от кесията парите, всичкото! Така се обръща! И ако той няма тая вяра в тебе, той не се обърнал. Сега не вземайте буквално. Ще опиташ това! Ти ще станеш един праведник и Божественият Дух ще дойде, Бог ще дойде и Той ще направи този опит с тебе! Какво има да се плашиш там, гдето е Бог! Страхът винаги произтича от дявола! Дявола в света е мъжки и женски. Той е лошото същество. В жените влиза мъжният дявол. В мъжете влиза женският дявол. Не пушай женският дявол, нищо повече! Едно безразборно желание, което влиза в душата ти, това желание не ти е потребно. Този женският дявол като влезе в мъжа, всичките му работи ще тръгнат назад! И мъжният дявол като влезе в жената, всичките ѝ работи ще тръгнат назад. И с доброто е същото. И в мъжа щом влезе женското добро, то всичките му работи ще тръгнат напред. И щом влезе мъжкото добро, то всичките ти работи ще тръгнат напред. И в човека ще се роди нормален вътрешен живот. И ти нямаш смущение в душата си. Ние като завършим гимнастичните упражнения, казваме тая молитва: „Да пребъде Божият Мир и да изгрее Божията Радост и Божието веселие в нашите души!“ Че като дойде Божият Мир в моята душа, това е благо, което аз търся! Искам да разберете така. Понеже всички ме запитвате. Казвате: „Да ни се даде нещо!“ Ето, аз ви давам един метод. Някои

от вас имате възгледи. Казвате: „Еди кой си така мисли!“ Когато дойдете до това разбиране, вие оставете хората да мислят, както си искат. Не се месете в Божиите работи, за които нищо не знаете. Не давайте ум на Господа! Казваш: „Господ да беше направил така света. Че как да го направи?“

Търсете Господа! Търсете сега да се подмладите! Вие сте сиромаси. Търсете да забогатеете. Намерете основата на богатството. Някой се оплаква, идва при мен и иска. Ще дам 100 лева. Казва: „Малко са.“ На друг дам 200 лева. Казва пак: „Малко са.“ Научете се вечерта, като си лягате, да казвате: „Добър е Господ.“ И като станеш сутринта, да намериш 200 лева! На другата сутрин пак намериш 200 лева! Втория път кой ги е турил? На третата сутрин пак 200 лева. По 200 лева. Представете си, че дрехи нямате и станеш сутринта и дрехите окачени там! Хляб и всички работи дошли! Ти ще кажеш: „Възможно ли е това?“ Възможно е! Има хора, за които е възможно! Но при тия разбирания, които имате, научни и религиозни вярвания, никога няма да бъде. Вие ще се освободите. Тогаз може да стане по този начин. Има един закон, който действува. Ако вие живеете добре и служите на Господа с всичкото си сърце, ще стане това. Ще имате пълната вяра! Без вяра не може да се угоди на Бога! В света Бог живее във всички хора. Той на някой богат човек ще му тури мисълта, и този, богатият човек, ще дойде, ще влезе в дома ти и като погледне децата ви, ще схване и ще ви изпрати. Утре ще дойде друг богат човек и той ще влезе и без да му кажете, той ще каже: „Заслужава този човек да му помогна!“ Че те са Божиите служители! Че Бог праша от Невидимия свят Своите Духове. Той изобилно праша жито на земеделеца, после дето раждат кравите им; богатствата дава, добрите условия и здравето! Всичко иде от Бога! Та се занимайте с тая, новата идея. Вие чакате да се оправи светът. В света има нещо, което още се оправи. Оправянето ще дойде един ден. За тия хора, които не искат да слушат, иде един Божествен Ден. Всичко ще

бъде тъмно! И месечината, и слънцето, всичко ще бъде тъмно, [ще] потъмнее и ще има такъв мрак, че хората едни други няма да могат да се виждат. Няма да знаят къде е изток, запад! Мрак ще бъде! И хляб няма да има. И вода няма да има. Ще има вода, но няма да могат да я пият. Хляб ще има, но няма да могат да го ядат. Въздух ще има, но няма да могат да го дишат. Когато някой човек умре, той се намира в такова положение. Лишат го от тялото и му дадат всички материални блага. Има всички материални блага, но не може да ги получава. Един американец пише писмо от онзи свят и казва: „Наредени маси, с най-хубаво ядене. Ти отиваш към масата и тя върви, оттегля се. Имаш кон, искаш да се качиш, хванеш го, но не можеш да се качиш. Имаш слабост, някое желание за нещо. Отиваш към него и то бяга, оттегля се. Цял ден вървиш и не можеш да го пипнеш.“ Това го наричат танталовщина. Измъчваш се. Имаш всичко, което обичаш, и не можеш да го употребяваш. Това е нещастieto. И това е, което мъчи хората сега. Ние се мъчим за неща, които желаем и не можем да ги постигнем. Сега можете да ми кажете така: „Да се научим да се молим.“ Аз ви уча на най-хубавото: научете се да любите Господа! Това е Любовта! Някой път аз ви давам пример. Аз имам котка — идват котки. Към животните нямам голямо разположение — тъй както ги гледам, и лъжат, и крадат и лицемерят. Още като дойде, виждам я. Като дойде котката, тя ме познава. Аз някой път ще взема хляб и туря на хляба нещо отгоре. И тя ще излезе вън и ще ѝ го дам. Някой казва, че се занимавам с котки. Не, съвсем друга идея имам. Аз, когато искам да укротя един човек, виждам го от кой тип е. Ако е от котешки тип, тогаз ще намеря една котка и ще окажа всичките си услуги към котката и този човек ще е разположен към мене. Ще я понахраня хубаво. Някой човек дойде и той е от котешкия тип. Той ще бъде доволен. Ако аз се отнасям лошо с котката, този човек ще бъде неразположен. Ако вие се отнасяте добре с

децата му, той ще бъде доволен. Тая котка е негово дете. Аз, като се отнасям добре с котката, мед му пада на сърцето. Котката и той са едно и също нещо. Вие казвате: „От котешки тип ли е човек?“ Ами Яков, избранникът, Бог го нарече червей! Нищо не значи. Този червей, като го видиш, да ти стане приятно. Да го туриш някъде. Някой път взема една муха, извадя я навън, направя ѝ една услуга. В малките работи ще приложиш. Че Бог, като създаде света, Той напразно не го създаде! Той е мислил. Бог, като създава едно животно на земята, Той е мислил. То е проявление на нещо. Бог се е интересувал, като е създавал растенията и другите работи. Изучавате живота! В една котка има какво да учите! Тя като дойде, ще се погали и ще почне да си прави тоалета. Ще оближе гърба си, после ще обърне отдолу да чисти: ще си оближе краката. Какво показва това? Като чисти краката си, тя казва: „Добър трябва да бъдеш!“ Чисти си предните крака. С това тя казва: „Справедлив трябва да бъдеш.“ После си чисти очите чрез краката си. Казва с това: „Добре трябва да гледаш.“ Чисти си ухото и с това казва: „Добре трябва да слушаш.“ И аз разбирам. Чете лекции. Всички очиства. Аз разбирам. Тогаз ѝ намажа хляб. Тя е професор. Чела ми е лекция. Намажа ѝ хляб. Тя си излиза и си замина. Когато дойде един приятел, който е от котешки тип, и седне в къщата ви, вие вижте какво ще направи той. Ще вземете урок от него.

Та ви казвам: сега ако ме слушате по закона на Любовта, вие ще разберете работите. В Любовта всички неща имат смисъл. В Мъдростта всички неща имат смисъл. В Истината всички неща имат смисъл. **ВЪН ОТ БОГА Е БЕЗСМИСЛИЕТО НА ЖИВОТА!** Там е адът, там е нещастieto. Там е неразборията. И трябва да се стремим да дойде Бог да живее в нас. И ако не е Бог в теб, и да искаш да направиш добро, не знаеш как. Като дойде някой човек, изисква се голяма прозорливост да разбереш от какво има нужда той. Той има едно потайно желание, има нещо, от което той се нуждае, и ако го намериш, то е важното

сега. Една твоя дума може да го огорчи. Един твой поглед може да го огорчи. Ако няма прозорливост, ти няма да знаеш как да постъпиш. Като дойде той, ти можеш да го погледнеш така мило, че още като влезе той, отвори му се сърцето. Не е лесно човек да бъде в пълната смисъл човек! Не е в свиването на очите, но важно е съзнанието в дадения случай. Като видя някой беден човек, аз пазя моето съзнание да има правилно отношение към него, а не да кажа: „Този човек откъде е?“ Казвам: „Този е един човек, когото Бог праща при мене.“ На библейски език казано: „Този, бедния човек, Бог го праща при мене, да ме опита какво зная и как ще постъпя. И като го видя, казвам: Божи пратеник е той!“ Той не знае това, но аз го знам. И казвам: „Заповядайте, влезте, седнете.“ И почвам да се разговарям с него. А иде някой, когото дяволът е изпратил. И той иска да ме изпита. Той е богат, учен. Тогаз, като го видя, аз си свия веждите, навъся се и казвам му: „Ще кажеш на вашия господар, че тук лъжи не минават. То беше едно време. Едно време нашият род е много страдал.“

Отче наш.

Това е учението. Ще се навъсите, като видите дявола, ще си свиете веждите. А пък като видите Доброто, ще се поусмихнете.

Гимнастични упражнения.

6 ч. 30 м.

ИЗЯСНЕНИЯ

XVI година на Общия окултен клас
5-лекция
21.X.1936 г., сряда, 5 ч.с.
На Изгрева.
Небето чисто, звездно.
Времето тихо и прохладно.

Добрата молитва.

Кажете резюмето от миналата лекция. (*Един брат каза основните мисли на миналата лекция.*) Коя е съществената мисъл в резюмето? Различаването на усет, влечение, чувство и стремеж. Имате ли някоя зададена тема? (*Не.*)

Задайте един въпрос. Вие по някой път искате да разбирате.

Да допустнем сега, че имате противоречие в живота. Как ще изправите това противоречие? В Писанието е казано, че без вяра не може да се угоди на Бога. Сега, именно, каква е тая вяра, без която не може да се угоди на Бога?

Задайте един въпрос. (*Една сестра каза: „Една задача бяхте дали за внасяне по един лев.“*) За кога е тая задача? (*За 30 октомврий.*)

Ще прочета част от 42. глава на Еремия (*Стихове 10-18.*)

Вие имате противоречия в живота. Всички, изобщо, съзнавате, че противоречията, които съществуват, някой път не сте в състояние да изправите.

Противоречията съществуват. Някой път вие искате да няма противоречия. Хубаво, да няма противоречия, но има!

Представете си, че вие разрешавате един въпрос за другия живот. Казвате: „Този човек може да се подвизава.“

Сега, вие трябва от всички лекции да извадите същественото. Има една вътрешна връзка, която съществува.

Някой път хората мислят, че лесно могат да се вдъхновяват и да разберат Божиите пътища.

Сега какво е вашето разбиране? Вие имате един усет, имате едно влечение, имате едно чувство и имате един стремеж. Каква е разликата между усет, влечение, чувство и стремеж?

Да кажем, че вие имате да изплащате един дълг. Дългът, за който се говори, е кармата. И тая карма, която вие искате да обясните, не е ясна. Не е ясен този предмет. Ти казваш: „В някои минали съществувания сме живяли така и така!“ Това за повечето от вас не е ясно. Вие си предполагате. Ясно е, когато във вас се образуват тия картини, та да проникнете в миналото и да проникнете в бъдещето.

Сега, не мислете, че като правите усилия, вие можете да се развивате. Някои казват: „Дайте ни правила!“ Божествените работи се развиват спонтанно! Това, за което се трудиш и работиш, то никога няма да стане. Спонтанно трябва да се развие това чувство в тебе.

Да кажем, ти можеш да критикуваш другите хора, можеш да критикуваш себе си, че не живееш както трябва. Но как трябва да живееш?

Каква беше основната мисъл на миналата лекция? (*Христос казва: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът.“*) ПЪТЯТ: *Щом влезеш в този Път, ти трябва добре да постъпваш.* ИСТИНАТА: *Щом влезеш в тая Истина, ти трябва да обичаш всички.* ЖИВОТЪТ: *Щом влезеш в този Живот, ти трябва да мислиш. А ти мислиш, когато имаш Божествена мисъл.*

Трудно е това положение, че човек знае много работи,

но не може да ги приложи! Каква беше последната тема?
(*Службата на храносмилателната система.*)

Сега, какво сте разбрали от всичко? Същественото?
Какво сте разбрали досега?!

Много пъти се говори за Любовта. Кои са признаците на Любовта? (*Дълготърпение и благосклонност, според Апостол Павел в 13. глава на Първото послание към Коринтяните.*) Изобщо Любовта има отношение с храносмилането на човека. Немците казват: „Любовта минава през стомаха.“ След това минава през дихателната система и през мозъка.

Когато човек се домогне до онова, истинското положение, в него ще престанат противоречията. Дотогаз, докато той се съмнява и критикува, той не е още в Реалността, той още изследва нещата!

В вашето положение, как ще кажете на един човек, че вие го обичате? Все със стари начини си служите!

Сега има една натегнатост. На какво се дължи тая натегнатост?

Изобщо Любовта, истинската Любов, тя не образува никаква ферментация. Любов, в която се явява ферментация, това не е Любов!

Вземете в съвременното училище: тия деца, които са в първо отделение, във второ, трето, четвърто отделение, после в класовете, различават се помежду си.

Който разглежда Любовта, всякога си постъпва пак така, както той си знае?

Можете да кажете, че Любовта дълго търпи, че на Христа Любовта е била такава и такава, но всеки човек си има свое разбиране за Любовта.

Отче наш.

Гимнастически упражнения.

6 ч. 5 м.

Т Р И Т Е К А Р Т И Н И

XVI година на Общия окултен клас
6 лекция
6 януарий 1937 г., сряда, 5 ч.с.
На Изгрева.
Небето ясно. Студено.

Отче наш.

Духът Божий.

В Евангелието на Йоана е казано: „В начало бе Словото.“ Това е философската страна на въпроса. Всяко начало почва с Божественото. Божественото е начало на всичко. И след това ние идем до онова, което е станало чрез Словото; идем до човека, до създаването на човека. Вие не можете да знаете смисъла на вашия живот, ако не знаете това Начало. Едно просто изяснение: всяко семе посято в земята, без слънчевата светлина и топлина не може да се прояви. Искам да кажа тук най-просто Истината. Служа си с едно сравнение: семенцето и слънчевите лъчи. У вас има едно желание да знаете. В какво седи знанието? Да знаеш, значи да направиш нещо. Какво можеш да направиш? Едно добро можеш да направиш. Какво е доброто? Какво може да направи една круша? Крушата ще роди круши. Сега разликата е, че човек спада към съвсем друг свят. Човек спада към мисловния свят. Човек не е едно същество от животинския свят. Със своето тяло той се намира между животните, но със своята мисъл той е един свят, който е недостъпен за животните. Някой

път вие се поставяте в положението на животните и казвате: „Аз живея.“ Ти не можеш да живееш, ако не познаваш това Начало! Някой може да каже: „Аз вярвам.“ Но вярата е вече един вътрешен подтик. Ако казваш, че имаш вяра и нямаш подтик, тогаз ти не си разбрал смисъла. Щом дойде вярата, тогаз в тебе има един велик подтик и ти не можеш да стоиш на едно място. Не можеш да бъдеш мъртъв. Умрелият човек съзнава, а хората казват, че е умрял. И той обикаля и не може да се прояви. Казват, че е отишъл при Господа. Могат да дават хиляди тълкувания, но този човек ако има вяра, може да оживее.

Ако в дадения случай се намирате в една мъчнотия, вие лесно можете да излезете, но само като вярвате, като имате вяра. Щом можеш да излезеш из мъчнотията, ти имаш вяра. Щом не можеш да излезеш от нея, ти нямаш вяра. Когато умрелият го носят в ковчега и пред него свещениците му държат надгробни речи, никъде не е отишъл той. Че това е много материалистическо схващане, че отива при Бога. Ти като отидеш в църквата, ставаш ли набожен? Църквата е едно състояние вътрешно. Отвън има нещо на земята. Хората са направили едно здание на земята, което са нарекли църква. И казват: „Човек трябва да ходи в църква.“ Сега, другото сравнение: да допуснем, че тук е един университет. Като ходиш в университета и не слушаш професорите, какво ще научиш? Можеш да посещаващ първия факултет, втория, третия, но не слушаш и казваш: „Аз съм ходил в университета.“

Ти казваш: „Аз съм слушал Учителя.“ И привеждаш един пример. Но в моите беседи всеки един пример е един метод за работа. А пък вие ще ги приведете, ще се посмеете малко. Може би е смешно. Представете си че привеждам следния пример: Един момък се запознал с една високообразована мома. Не е важно къде — в Англия, Франция и пр. Мога да ви кажа къде е, но само примера ще приведа. Той много мисли, осторожно, предпазливо я изпитва. Изпитва я, дали ще може да живее с нея. Той я обича, но не се решава да ѝ каже, че я обича. Страх го е.

Па и на нея е неловко да му каже: „Прояви се, де!“ Той не се проявява. Най-после тя употребява една хитрина. Направя си един друг момък от въск. Много хубав, красив, с мустачки. Донсят го в къщи; тя го туря на стол при прозореца, край който минава нейният възлюблен. И тя говори с него, тя го туря така, като че приказва с него. И онзи момък казал: „Моля, не давай никакво обещание. Аз реших вече тая работа!“ Кой реши въпроса, кажете ми. Беше ли така, имаше ли тя някакъв друг кандидат? Въсърхният кандидат накара онзи момък да се реши да каже, че ще живеят заедно. Сега това положение право ли е? Преведете сега тая въскъна фигура. Това е сега един метод за работа. На какво ще употребите в живота този въскъчен момък? Ще ви дам друго обяснение. Представете си, че тая мома е бледна, малко жълта, не е толкоз хубава. Той не се решава. Но представете си, че един ден на тая въскъна картина се паднат два милиона. И тя, въскъната картина, стане малко угледна. Има защо тогаз да живееш с нея; два милиона има тя. Добре, но тук вече животът има една материална основа. Хубаво е донякъде. Но представете си, че тия два милиона ти ги вземат и като мома останеш без въскъчен човек.

Оная мома е скрила. Тя е казала на онзи момък: „Ако ти беше закъснял с един ден, аз с моя въскъчен щях да замина по разходка някъде!“ Има ли тук някаква реалност, кажете ми.

Някой път вие искате да повярвате дали има друг свят или не. Че какъв свят искате вие? Вие нали живеете в един човешки свят? Какъв свят друг търсите освен човешкия свят? Едно просто обяснение. Фактът е следният: ти няма какво да търсиш друг свят, но трябва да разбереш света, в който ти живееш. Ти си вече и в онзи свят и в този свят едновременно. Но ти си в корените на едно растение. Едно същество може да живее в два свята. Растението живее в два свята: корените живеят в един свят, а пък клоните — в друг свят. Корените живеят в по-гъста материя, а клонищата — в по-рядка. Да отидем в онзи

свят, разбираме да отидем със соковете от корена нагоре. У растенията изобщо подовите се образуват над земята. Но у някои растения плодовете могат да се образуват и в земята. За растенията онзи свят е светът, в който се образуват плодовете. Вие искате да познаете онзи свят. Онзи свят е мястото, в което се разбирате с хората. Онзи свят е мястото, дето с всекиго можеш да се разбереш и дето всеки може да ти бъде обичен. Тук не е така. В онзи свят с всекиго можеш да се разбереш и ти можеш да влезеш в неговото положение. А пък в този свят не можеш да влезеш в положението му. Мъртвият човек не може да влезе в положението ти, а пък живият — може. Живият може да погребее мъртвия, а пък мъртвия не може да гледа живия. Един извод: Щом ти не можеш да вършиш една работа, ти си мъртъв. Ти казваш: „Аз вярвам.“ Мен ми е безразлично в какво вярваш. Но и този, умрелият, вярва, но то не е в състояние да стане и да каже, че живее. И ако вас най-малките мъчнотии ви спъват, тогаз какво? Аз ви гледам, че за нищо и никаква мъчнотия вие плачете. Нямам нищо против плача. Но аз разбирам живота, Животът започва с нереалното. Господ каза в рая на хората: „Драми и комедии ще играете, но трагедии — не! Не се позволява да играете трагедия в рая.“ Като дойде онзи адепт, той каза: „Не, аз имам една нова трагедия, нещо хубаво. Вие с Адама ще вземете първите роли и ще играете. Те са отлични роли. И вие като играете тия роли, ще станете като Бога.“ Ева каза: „Така ли? Нали ни каза Господ да играем само драми и комедии, а пък трагедии по никой начин?“

Ако вие играете една трагедия, кой е виновен? Господ ти каза: „Да не играеш трагедии, но само драми да играеш!“ Ти казваш: „Че представете си, аз много страдам!“ Смешно е, че страдаш! Ти на сцената представляваш, че някой умира. Умиращ десет пъти, пак оживяваш. Цар си. За колко време си цар? За три-четири часа. На сцената ти си цар, съдия, учен, адвокат, прокурор, поет. Това реално ли е? Сега вие сте слушатели. Ние не играем роли тук, но аз

обяснявам. Всеки един от вас е нещастен, понеже не можете да си играете ролите. Да кажем, че вие пишете любовно писмо някому: „Откак ви видях за пръв път...“ Реално ли е, че си я видял за пръв път? Нищо не си видял! Това е писано в драмата. Ти казваш: „Трепнало ми е сърцето.“ Никакво сърце не ти е трепнало. Тя е оженена и на сцената тя се жени за някого. Във всяко представление ние се женим за някого. Питам: реално ли е това? И това е естествено, понеже не е реално. Ако беше реално, щеше да бъде друго. Не е реално това положение. Та сега вие играете роли като актьори. Вие казвате: „Аз съм голям грешник.“ Така е писано в книгата. Вие знаете ли кой е произходът на греха? Не го знаете. Вие разбирате за греха толкова, колкото един стар изповедник във Варненско. Мен ми го разправяше това един свещеник, дошъл от Света гора. Той никога не бил пил. Това било по Великден. Млади момичета отивали да се изповядват тогаз. Той бил стар, на 80 години. Той се напил. Идват момите да се изповядват. И той носи една голяма пила и казва: „Ще ви изтрия всичките грехове.“ Виното влязло в него и внесло едно ново разбиране. Той искаше да им каже: „Вие сте млади момичета. Нямайте никакви грехове. Елате да изтрия вашите заблуждения. Идете да живеете в света, както Господ дал.“ Добре разбирал е старецът. Не можете ли и вие да се изтриете с вашите пили? Целта ми е следната: вие имате едно разбиране. Да дойдете до реалния живот. Има неща, които не са реални — вие сте длъжни да играете тая роля. Вие мислите, че сте някой свят човек. Мислиш, че си учен човек. Ти си учил 4 години в първоначалното училище, 3 години в прогимназията, 5 години в гимназията и 4 години в университета, и 2 години в специализация. И най-сетне си забиете един гвоздей в главата, че си учен човек. Не мисли, че си учен човек! Учен човек си, а пък утре дойде една хрема и хване тебе, учения човек! Гледам сега и папата, който минава за заместник на Христа. Идват лекарите, тия невежите, които той би афоресал, четат му лекции, какви лекарства как да взема. Че какъв папа е

той? Никакъв папа не е той! Като дойде една болест, тя идва да ви покаже вашето невежество. Търсиш един лекар. Казваш: „Той е грешен.“ Че ти търсиш помощта от един грешник. На този лекар ще му проповядваш, че трябва да се спаси, че не е праведен, а пък ти го викаш да ти помага. Ти си от спасените, той не е от спасените, а пък ти го викаш да ти помага. Каква е тая работа? Тъй е писано в драмата! И после друг един факт: аз се занимавам с нови работи сега: Някой казва: „Не разбирам тая работа, Божествената работа.“ За да разбереш Божествената работа, ти ще вземеш земята в нейното движение. Тя се обръща около слънцето. Това е един Божествен подтик, началото на нещата. Но кои са причините? Учените хора обясняват, кои са причините за въртението на земята около слънцето. Всички по-малки тела се въртят около по-големите. И второто положение е, че земята се върти около оста си. Кой е дал този подтик да се върти земята около своята ос? Туй е раждането на човека! Като каже човек: „Аз съм“, той се върти около себе си. Минават се дни и нощи, стават промени. Ако не ставаха тия промени, ако не се въртеше земята около себе си и около слънцето, то щеше да бъде съвсем изгубена работа. Ако земята тръгне да хойка из пространството, какво ще стане с нас? Драма ли ще бъде или трагедия? Трагедия!

Та казвам за вашето верую: ще знаете, че трябва да имате едно отношение към слънцето. Слънцето трябва да бъде една книга, която да четете. Не божество, на което да се покланяте. Слънцето съдържа една голяма книга, която трябва да четете. После, трябва да изучавате земята. Земята като се върти, тя определя нашите отношения, личността на човека. Земята определя личността на човека, а пък слънцето определя нашето отношение към Бога! Земята е една книга, която трябва да четете. Искате да бягате от земята. Къде ще отидете, кажете ми? Намирате, че земният живот не струва, че бил грешен. Не, то е съвсем друго понятие. Земята трябва да се изучава, слънцето трябва да се изучава. Там ще намерите тия основни закони.

Не че ги нямате, но постоянно нови неща се внасят. Ще дойде някой да проповядва, че онзи свят бил такъв, че ангелите били такива и пр. Всичко, каквото описват тия поети, отчасти е вярно, но то не е точно така. Божественият свят не може да се опише. Ако по някой път описвам Божествения свят, но то не е така. Казвам си: тия хора ще попаднат в заблуждение. Аз ви говоря за любовта, за целувките. Вие мислите за целувка това, което не е целувка. Целувката е нещо, което може да те обгърне, да проникне в тебе. Както слънцето целува. Като те обгърне една мисъл, като те обгърне едно чувство и проникне в тебе, това е целувка. Външното не е целувка! Някой ще дойде и ще ви бацне по устата. Това не е целувка. Тъй може да се дава известна идея.

Представете си, че аз мога да играя ролята на някой художник: можете да ме критикувате. Излезте, нарисувайте. Трябва съразмерност. Нямаме типове още. Вие още не сте идеалният тип. Аз не съм го срещал още идеалния тип. Някой път носът е по-дълъг или по-къс, отколкото трябва. Някъде е вдлъбнат повече. Някой път ухото не е направено както трябва. И следователно вашите възприятия не са толкова правилни. Всеки един орган е един способ за възприемане и работа. Едно хубаво ухо или око, това е един отличен орган. Първата от горните фигури е профил, втората е еп фасе. Във втората фигура как и къде ще турите веждите? Какъв човек искате вие? Мога да му туря дебели вежди, тънки вежди, прави, криви. Ако ги направя така или иначе, ще изменя характера на човека. В тая картина е вложена известна идея.

Сега положението е следното: вие се обезсърчавате. Казвате: „Толкоз години съм работил и нищо не съм придобил.“ Тогаз вие сте за лотарийните билети. Билетът ви не е излязъл. Има един българин някъде в странство, който 25 години взема все билет от лотарията, все за да се оправят работите му. И казва: „И досега не ми се пада!“ Едва ще му се падне 100 лв. А пък той има идеята: 25 години все чака да му се падне един милион лева, та да се върне в

България. И все не му се пада. И там си има закони. Когато вземаш лотарийен билет, ти трябва да бъдеш голям математик. Някой път мога да взема билет. Но няма да взема билет, защото за мене няма условия там. Ако има условия, ще взема. И всеки един от вас може да знае дали ще спечели или не. Някой път ви казвам: не си хабете пари за билети! Казвате: „Не, ще взема!“ Когато ще спечелиш, ти имаш един импулс, подтик, не си раздвоен в себе си. Тогаз можеш да спечелиш! Но те са изключителни условия! В Англия един астролог има, който си има метод за изчисление. Той взема билет от 4 тегления на лотария. Той взема 4 билета и като изчисли по тях, той ще каже какъв номер трябва да вземеш, за да спечелиш. Но трябва да му дадеш 4 билета, които са теглени, и на петия ще имаш една печалба, ако вземеш посочения от него номер. Има един закон. Не е нещо случайно. Но ти казваш: „Аз да зная това!“ Наскоро една сестра вземала билети от лотария и не ѝ вървяло, и тя взела един билет за мен, та дано да ѝ тръгне. Тя ми носи билета. Аз като го погледнах, казах ѝ: „Напразно си дала парите.“ Най-първо, аз нямам нужда от лотария, нищо повече. Аз имам повече знания. Ако е за пари, имам откъде да извадя пари. Но аз пари не искам. Задача за мен не са парите. Радвам се, че други са банкери, че имат по 100 милиона. Нито пък мога да уча другите хора. И вие знаете. Вие сте много учени. Като дойде някой при мене, уж ме изпитва. Под око ме гледа. Мери ме. Уж смирен. Аз го знам. Казвам: слушай приятелю, трябва да бъдеш искрен. Да не играем. Какво искаш да играеш: комедия, драма или трагедия? Аз трагедия не играя, драма играя. Защото като играя трагедия, трябва да изляза из стаята навън. Вие ще кажете: „Че това е набожният живот — при Бога да отиде човек!“ Че как се отива при Бога? Трябва да имаме едно право и чисто сърце, един светъл ум и да не престъпваме Божия закон. Че ако играя една роля, ще я играя на свят! Хубаво, вие казвате, че някой не ви обича! Откъде знаете, че не ви обича? Можете ли да ме убедите, че една лисица не обича кокошките?

Дайте ѝ я, тя ще я изяде. Обича я тя! Аз ви давам една хубава ябълка. Вие я изядате. Ябълката ви обича, и вие я обичате. Това, което можете да изядете, вие го обичате. А пък това, което не можете да изядете, вие не го обичате, обич няма там.

Тогаз, как ще кажете за обичта? От ония неща, които Бог е създал в света, с които сте заобиколени, там ще учите Божията любов! Любовта ще научите от себе си: тя е двойка, външна и вътрешна любов. Вътрешна, когато имате във вас един подтик. Наскоро дойде при мене една сестра и аз ѝ четох десет канона. И като ѝ четох десет канона, тя излезе вън като мокра кокошка. И казва: „То, моята работа е свършена. От мене няма нищо да стане!“ Не се самоизлъгвай, не мисли, че можеш да играеш една роля както трябва сега. Веднъж може да си я играл, втори път, трети път, десети път — нищо не значи това. Че ако аз изнеса тая картина на изложба, какъв медал ще ми дадат? Ще кажете: „Учителя го нарисува.“ Не е въпросът дали я е нарисувал Учителя. Едно дете може да нарисува много по добре някой път, отколкото друг някой. (*Учителя показва втората картина.*) На този човек му трябва голяма реформа. Той е материалист. Обича да яде и да пие. Трябва му ядене, пиене, трябва му да има от всичко! Тая глава отгоре трябва да се моделира. Страните му, брадата му трябва да се моделират. Сега въпросът е как ще се моделират? То е изкуство! Вие не сте се оглеждали. Как работи човек? — Моделира се. Гледам, някои от вас съвсем сте загазили в художеството, във вашата скулптура. Например вземете този брат, дядо Благо, който е турил тая скулптура, тия бразди по челото си. Защо са дошли тия бразди? Това показва много практически ум. Той си има една философия много определена. Той казва: „Аз предпочитам една кокошка в курника, отколкото десет в гората.“ Но той не трябва да се спре там. Трябва да се изменят тия черти. В какво направление трябва да се изменят линиите? Всяка една линия, която се явява, тя има един подтик в живота на човека, в неговия ум. Тия

линии не са произволни — линиите, които се образуват по лицето, ръцете и пр. По лицето ще видиш дали твоите мисли са хармонични или не. Ще имаш едно огледало. Всеки ден ще се оглеждаш и ще видиш къде ти е погрешката. Например, виждаш, че веждите на младини са нагоре (Фиг. 1), а на старини са надолу (Фиг. 2).

Остарели сте вие.

Фиг. 1

Фиг. 2

Това е вече песимистично направление. Ако ти туриш една песимистична линия на лицето си, ти не можеш да се освободиш от нея. Всяка една песимистична линия прилича на един горчив хап, който си взел. Искаш да ти е

приятно. Не създавайте никакви отрицателни черти в себе си. Например, разгневиш се, вземеш една особена поза. Днес вземеш особена поза, утре — друга особена поза, и най-после ще остарееш. Или обичаш да се подиграваш; направиш една крива гримаса на този, на онзи, и най-сетне ще ти се изкриви устата. Никой път не прави такава гримаса! Иначе ще остане тая черта! Ако се повтаря мрачната мисъл, най-сетне ще добиеш едно песимистично настроение. Едно дете в училище заеквало. Едно друго дете се подигравало с него и след пет-шест месеца и то почнало да заеква! Като се подиграва на другите, взема същите навици на онова дете, което заеквало. Не подражавайте на недостатъците на хората. Дойде някой при мен да ми разправя какво лошо казал онзи. Казвам му: не ми разправяй това. Нямам нужда от това! Като разправяш това-онова, ти се осакатяваш! Не дръж човешките недостатъци в своя ум! Дръж ги настрана. Дръжете онова, Божественото, в своето съзнание! Една храна, която се е развалила, дръжете я навън, изхвърлете я. Всеки ден прясна храна!

Днес какви мисли трябва да имате? Какво носи новата година? Новата година, ако сте здрави, много добри работи ще носи. Ако сте умни, много добри работи ще носи. Но ако си глупав, тогаз видна роля в театъра няма да имате. Представете си, че играеш една много незавидна роля. Представете си, че играеш ролята на един престъпник. Един актьор е честен и ще се учи сега как да краде, как да лъже. То е хубаво, за предметно учение. Но според мене не трябва да се турят добри хора да играят тая роля, а някой, който знае да краде. Последният ще каже: „Тъкмо тая роля ми допада на сърцето.“

Та казвам: като се върти земята, тая година земята обикаля около слънцето по особен начин, понеже ние минаваме в една нова област на пространството. И ако вие сте хармонично разположени, то Божието благословение отневиделица ще дойде върху вас. Не че ще станете богати, но във вас ще останат някои хубави възпоменания от тая 1937 год.

Цифрата „7“ на какво прилича? Това е българската гега. Всички тия стари български овчари имат такава седморка. Някоя овца, която не върви в правия път, той ще я хване за крака. Седемте ще го вземат като гега, и като намериш някой свой недостатък, ще го отстраниш. А пък Цифрата „3“ какво означава? Трите има няколко тълкувания. То показва едно семе, което е сято в земята, разпукна се и поникна. Но същевременно то може да се сравни с човешките уста; постоянно трябва да му давате да яде. Трябва да знаеш да ядеш. Трите не признава никакъв пост. Единичната пости, колкото си иска. А пък трите обича винцето, печените кокошки, хубавите торти. Или другояче казано: ще бъдете един овчар, който се ползува от млякото на своите овце, т.е. ще се ползвате от условията, при които живеете, разумно да се ползвате, да извършвате добре волята Божия и да ви е радостно на душата. Защото трябва да ви утеши някой отвътре. Ако не ви се усмихва слънцето, трябва да ви се усмихне някой отвътре. Вие търсите някой да ви се усмихне. Но трябва да знаете, че

някои хора са в северния полюс. Има хора, които живеят на екватора, други в умерения пояс, а други в студения пояс. Трябва да знаете кой човек къде живее. Ако се спрем да изследваме, ще видим, че тия хора, които живеят на северния полюс, те са най-учените хора. Те не са ескимосите. Тълкувам сега: ако при най-лошите условия можете да живеете, вие сте учен човек. Ако пък при най-добрите условия не можете да живеете, тогаз не сте от много учените.

Та казвам сега: всеки един от вас е недоволен от живота си, нали така? Защо сте недоволни? То е едно криво положение. Вие сте недоволни от нещо. То е една роля, която ви е дадена временно да играете. Няма нищо. То е само за три часа. Като я играете веднъж на сцената, то втори път ще се смени. Всеки ден ви дават различни роли да играете. Някои от вас сте недоволни, че сте се родили жена. А пък жените не се раждат. И мъжете не се раждат. Мъжът е направен от пръст, а пък за жената са взети две ребра и е направена. Жената е направена от две ребра, а пък мъжът от хубава пръст. Щом казваш, че си се родил и си недоволен, че ти опорочаваш най-хубавата дума! Щом си се родил жена, то е едно велико благо. Щом си се родил като мъж, то е едно велико благо. И ако съжаляваш, че си се родил жена, ти не разбираш живота. Че жената е проводница на Божията любов. Ако тя се е родила, значи Любовта е почнала да функционира в тебе. То е раждане! Мъжът представлява Божията Мъдрост. И ако неговият ум е почнал да бъде проводник на Божията Мъдрост, той е вече мъж. Под „мъж“ разбирам: да дойде знанието, което освобождава хората. А пък Любовта е, която задоволява всичко. Та сега каква е вашата мисия на земята? Вие сте напуснали вашата мисия и цял ден седите пред огледалото и само се мажете с това-онова, със сапун се чистите. Хубаво е това, но цял ден пред огледалото, това не е жената! Жената трябва да има качества: да знае да готви хубаво и при това да се облича хубаво! Някой казва: „Неглиже.“ Не, неглиже няма! Знаете ли какво е хубавото обличане?

Да изпъкне лицето, а не дрехите! Всичко да даде израз на лицето. Като погледна някому обувката или палтото, да не кажа: „Много хубави обувки, много хубаво палто, всичко хубаво, а лицето не е хубаво!“ Много хубаво да е лицето, а пък обувката са второстепенни неща. Лицето е човекът. Та казвам: умът е човекът, сърцето е жената.

Вие седите и казвате: „Как ли ще се родя втори път?“ Вие сега не знаете как сте родени, а пък искате да знаете за втория, за следния път!

Идат при мене и казват: „Дайте ни някоя работа!“ Че каква работа да ви дам? Аз мога да дам на всекиго работа. Ако ви дам най-леката работа, работата на един капелмайстор, да си махате ръцете, ще кажете: „Това е лесна работа!“ Но там има ритъм! Всичките трябва да ги дирижираш. Онзи не разбира, че за това трябва познания. Не е в тояжката. И без да маха тояжката, той като ги учи, те могат да свирят. (*Учителят прави движения.*) Това е така писано в драмата вътре. Ще го играеш.

Някои цигулари при свирене на цигулката много се кълчат. Ако се кълчи, не е лошо. И ако е тих, пак не е лошо. Но кое е по-хубаво? Един цигулар-виртуоз, Олибоу, като свири, ходи по цялата сцена и се кълчи. И всеки един музикант ако рече да прави така! Не подражайте. Всеки един от вас трябва да носи онзи характер, който природата му е дала. Ако трябва да се движиш, движи се; не е лошо това. Той е бил ученик на Паганини. Сега аз играх една роля на Олибоу, но не можах да го представя както трябва. Той има дълга коса и тя се мята при кълченията му. Той свири хубаво. Цялата публика се възхищава от движенията му. А пък някой свири тихо, класически. Ако в един оркестър всички почнат така да свирят, какво ще бъде с капелмайстора? Това са индивидуални черти, които човек може да прояви само при особени условия. Има право, но то не е един общ порядък на нещата, когато ние говорим за един морален строй т.е. да не се влиза в стълкновение!

Не опетнявайте вашите чувства! Не опетнявайте в себе

си онова, чистото и святото, което Бог е вложил! Всякога по възможност на всяка една мисъл да ѝ дадете едно правилно тълкувание. Често аз съм забелязал: като ям нещо, може да остане по брадата ми нещо. Не го виждам. Занят съм с мисълта. Идва някой и ми казва: „Имате нещо на брадата си.“ Трябва да си нося огледало. Не я виждам каква троха останала на брадата ми. Какво има от това? Ще упознаете, какво съм ял! Ще познаете, че съм ял сирене или мед. Няма да ме питате: „Дали ядете мед или не?“, щом има на брадата ми. Тогаз аз изваждам огледало и поглеждам. Като видя къде е хапката, сменя я от брадата си. Много добре. Сега аз мога да се докача и да кажа: „То не е твоя работа да ми казваш, дали имам нещо или не!“ Аз казвам: „Благодаря!“

Дойде някой и ти прави забележка за погрешката ти. Погрешката ти каква е? Ял си нещо и е останало нещо на брадата ти. То е погрешката. Вчера сядам в обедната стая и като ядохме хубавото ядене, пълнени чушки, сестрите ми носят една голяма чаша с кафе. А пък другите всичките гледат. Казвам: „Непотребно е. Дайте на другите.“ Те казаха: „Невъзможно е! Толкоз кафе и захар де да намерим?“ Казах: „Дайте на всички по една лъжичка.“ И изпращам моята чаша да вземат. И като взеха всички, остана половина чашка. Вие казвате: „Ние обичаме Учителя.“ Аз казах: „И на другите дайте!“ То е лош навик. Утре, ако станете учители и почнете да пиете по цяла чаша, и тогаз отиде вашето учителство! Един Учител трябва да яде най скромно. На други се позволява да ядат, но на Учителя да не си дояда. На вас, верующите, казвам: на светските хора много работи са позволени, но на вас много работи не са позволени. Ако аз бях изпил чашата, то мнозина, които ме гледаха, можеха да кажат: „Какво беше кафето? Трябва да е било много хубаво!“ А пък сега, като взеха по една лъжичка, имаха понятие. И всички останаха доволни. След това се разви една хубава тема. Разговаряхме се половин час. Философски работи. Ако не бяха пили [от] моята чаша, то щяхме да си излезем много скоро. И тогаз ще кажат:

„Струва си човек да бъде Учител!“ Питам сега: кое е по хубаво, една чаша кафе или една чаша вода? Аз бих предпочел една чаша хубава, отлична балканска вода, отколкото бърканото кафе. Кафето вземам като дойде някой път хремата или треската. То е лечебно. Ако искате да се лекувате, пиете кафе. То е лечебно растение. Стимулира.

Та сега какво разбрахме? Трябва да имате едно изкуство. Като слушаш някой човек, не прави никакви гримаси. Аз ви привеждам примера на онзи апаш. Аз го наблюдавам. В него имаше едно движение. Като му дам знак с пръст, той направи гримаса кисела. Не му е приятно. Той си казва: „Майстор е той!“ Той тълкува от моето движение с пръст, че тая мома, при която е седнал, е за мен. Право ли е това? Този човек ме слуша, като му давам знак с ръка. Може да мисли, че тая плячка е за мене, или че има детективи. Оглежда се той наоколо. Инстинктът му пак заговори. Искане пак да бръкне. Пак му давам знак с пръст. Най-сетне той стана и си замина, и си каза: „По-майстор е от мене!“ Каква е неговата задача? Да ви разправя, един ден, като махнах три пъти на човека, излезе си. С един малък поклон! Каза: „Покланям се пред твоето изкуство.“ Наблюдавайте дявола. Когато дойде във вас, да ви е отворено съзнанието. Ако съзнанието ви не е будно, ще ви обере. Будно съзнание трябва да имате всякога! Защото животът е един голям изпит. Теренът, по който ходите, не е никак равен. Като се качвате по планинско място, разни пози вземате; какъвто е теренът, такива пози вземате. Тия алпийски туристи, които се качват по ония глетчери, какво внимание, какво съсредоточаване имат. Със своите бравички, със своите лопатки правят стълбичка и по нея ходят. И най-малкото подхлъзване е опасно. Теренът, по който вървите, е различен. Вие имате да разрешавате една задача. Вие сте дошли в този живот, например, да развиете вярата си, или да развиете надеждата си, или да развиете своето милосърдие, или своята съвест, или своята справедливост. Или в този живот си дошъл да развиеш волята си. Има хиляди неща, за които вие сте

родени. Всички неща не може изведнъж. Или сте дошли да развиете своето религиозно чувство. Да знаете как да се молите. Иде някоя болест или земетресение, помолиш се и се отложи! Значи, в този случай чул те Господ. Апостол Павел, като беше на онзи кораб, имаше буря. Той се помоли, но престана ли бурята? Колко дни бяха тласкани от бурята в морето? Но това трябваше да стане. След четиринадесет деня той извади хляб и каза: „Братя, ще имате едно нещастие. Корабът ще се разтроши и нито един няма да загине. Хапнете малко! Благодарете на Бога!“ И това, което каза Апостол Павел, стана. И излязоха на острова и много хубаво ги прие на острова. Три месеца седяха там.

Всеки един от вас трябва да знае какво му трябва. Вие искате неща, които не са ви необходими. Вие искате да бъдете красив. Това е една табела; табела на една голяма кантора отгоре. Колониални стоки! Нямаме вие нужда от колониални стоки. Вие се родите за астрономи, да разбирате небето. Вам са ви дали тръба — какво ще ви трябва красивия надпис за колониалните стоки. Ще отидете да наблюдавате небето и да давате познания на хората за ония светове, които са далеч от земята. Това е по-хубаво, отколкото да бъдете търговец на колониални стоки. За колониални стоки много хора има, но за астрономи — малко. И малко религиозни хора има сега! Обикновени религиозни хора има много, но малко религиозни хора има, да блика от тях любовта — един хубав извор. Има извори, но мътни, но хубави извори има много малко. Аз желая вие да бъдете сега от хубавите извори! Казано е: „В начало бе Словото.“ И ако Словото беше начало, ти трябва да бъдеш край на нещо хубаво: да извършиш волята Божия.

Помнете: трудът е най-ниската точка, до която можете да стигнете. А пък служенето е най-високата точка, до която можете да се качите. Желая всинца да се научите да служите. Трудът всички го знаете.

Сега, да се издигнете до най-високата точка, да се учите да служите.

Искам сега от вас: нарисуйте три картини. Една

картина на добродетелта — един човек, който е добродетелен. Втората картина: нарисуйте един човек, който се е влюбил. И третата картина: един, който е взел билет лотариен и е спечелил един милион. Това за следующия път. Ще нарисувате каквото и да е! Да видим вашата идея. Добродетелен, влюбен и човек, спечелил на лотария. Аз да ви кажа: влюбеният е концентриран човек, той трябва да се концентрира. Първият беше добродетелният. Как ще го представите? Хайде да ви улесня: представете си кошница с плодове и той ги раздава. Третият е този, който е спечелил един милион лева. Ковчегът с парите е пред него. Той ги брои. Като банкерин ще го представите. Всичките са хора. Вие не правите разлика. Всички са ценни: и добродетелният, и влюбеният и пр., само че някои служби са по-високи. А пък ония органи, които имат по-ниски служби, на тях Бог е дал по-голяма почит, за да няма раздор. Службата на краката не е такава, каквато е на ръцете. И краката, и ръцете, и очите и пр. извършват своите служби и функции. Всички не са еднакви. Та в дадения случай, когато извършваш някоя работа, ти трябва да знаеш къде функционираш. И ако извършваш по-ниска служба, трябва да знаеш, че имаш по-голяма почит.

Ако някой на земята е щастлив, на небето не обръщат никакво внимание на него. Но ако е нещастен, в небето вече обръщат внимание на него. Това е най-хубав сюжет за тях. И всеки е готов да даде нещо на този брат на земята, за да го направят щастлив. Вие като не разбирате сега Божия закон, казвате: „Нещастен съм!“ Че обикнали са те в небето! Видели са те и някои приятели има, които са записали твоето име.

Кажете ми сега, кое остана у вас, което няма да влезе в стълкновение с вашите възгледи. Вие казвате: „Нищо не сме придобили.“ Не, всякога към живота си трябва да притурите нещо ново! Вие имате някои неща, които са останали у вас от вашите бащи, от вашите деди. Вие нещо ново не сте внесли в тая картина. Всеки един от вас трябва да внесе нещо ново. Чрез вашата мисъл трябва да внесете

нещо ново в себе си. Ако парите могат да ви направят щастливи, аз да ви дам. Но няма, ще ви направят нещастни. Ако плодовете могат да ви направят щастливи, добре! Но няма! Те ще изгният. Колко дни могат да траят плодовете? Десет-двадесет дни. Трябва да се ядат. И колко време ще траят един милион лева? Някой казва: „За цял живот ми стигат!“ Един милион на един цар стигат ли му? Че има царе, които имат един милион на ден разноски! Вие казвате, че за вас един милион ви стига за цял живот. За английския крал със своите придворни слуги и пр. 365 милиона български не са много. Колко струват те в английски лири?

Сега разбрахте как ще наришувате. Каква беше първата картина? Човек с кошница в ръка: с круши, ябълки и пр. и ги раздава. Втората картина: едно дете, което гледа нагоре към кошницата и казва: „Няма ли да ми дадеш?“ Влюбил се е той! И най-после онзи, който брои парите от лотарията. Както децата — няма нищо, че няма да наришувате художествено, колкото аз нарисувах. Така че аз ви давам насърчение. Аз турих три-четири черти. Това е модерно рисуване. Някой турил нещо и казва: „Модерно рисуване.“

Природата е направила опити. Нещата трябва да се представят такива, каквито са. Ни повече, ни по-малко.

„В начало бе Словото.“ Дръжте се за това Начало! Не се спирайте в своя път към Бога! И земята, като се върти, да ви бъде приятно, че се върти и че става ден и нощ. Като стане нощ, ще си починете, и като стане ден, ще станете да работите!

Тая година ще бъде една благословена година за ония, които разбират! Че знаете ли тая година след колко години ще се върне? Те казват, че тя отива във вечността. Не, учените астрономи изчисляват: една комета идва и след колко години тя ще се върне — след 100 години, след 2000 години, след 3000 години. Земята в 365 дни като се завърти около себе си, прави цял един кръг.

Тая година след колко години ще се върне? Това е доста труден въпрос. Има математика там! Ще се върне пак! Но доста е протяжна нейната орбита. В следующия

ви живот като влезете в 25-та си година, тя ще ви бъде на гости! Като заминете и като седите в онзи свят 45 години, или 100 години, или 2000 години — 2000 години няма да седите горе вие — и като се върнете на земята, 25 години след вашето връщане на земята тая година, 1937, пак ще ви дойде на гости. И тая година тогаз ще има връзка със сегашната 1937 година. Ако вие разбирате закона, тогаз цялата картина ще изпъкне като на кино. Каква е връзката между тогавашната година, която ще дойде, и сегашната 1937 година? Това сега не е важно.

Важното са картините. Ще наришувате една картина, която да представлява добродетелния. Една картина, че сте се влюбили. Но бих желал да се влюбите в това, което пари струва. И най-сетне да забогатеете. Умен да бъдеш, Любовта да дойде и да бъдеш богат, да имаш знания! Влюбен разбирам онзи, който е разбрал Любовта. Като хапне, той ще разбере.

Това е обмисляно сега на тая картина.

Добрата молитва.

Гимнастически упражнения.

6 ч. 25 м.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Усет, влечение, чувство, стремеж	65
2. Изяснения	88
3. Трите картини	91

Учителя Дънов
ЗАПАЛЕНА СВЕЩ
Първо издание
Част 2

Формат 16/60x84
Печатни коли 3
Издателство „Бяло Братство“
Печат **Ангелю**
ISBN 954-8091-23-2